

Giới thiệu Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang

Truyện Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang tác giả GióTheoMây tựa truyện ngôn tình xuyên không với cốt truyện đặc sắc cùng cách xây dựng tính cách nhân vật khá là khác biệt, hứa hẹn sẽ tạo nên nhiều bất ngờ khi theo dõi truyện.

Âu Dương Sở Thiên sau khi bị bắn chết xuyên qua thể giới nữ tôn này, xuyên không vào thân xác một nữ nhân rơi xuống vực được Tuyệt Thế Thần Y cứu, sau đó, khi tỉnh phát hiện mình xuyên vào thân nữ nhân thì không có phản ứng gì vì sự thật là Tổng Giám Đốc _ Âu Thị là nữ từ nhỏ đã được đào tạo như 1 nam nhân để quản lí Âu Thị sau khi em trai nàng lớn thì giao lại nhưng em trai nàng không biết vì ghen tị mà hại chết mình

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Bị Âm Sát

Một chiếc BMW lao với tốc độ ánh sáng làm cho các xe khác sợ hãi mà lách qua, phía sau là một chiếc xe màu đen đang điên cuồng đuổi theo.

. Trên xe, một người nam khuôn mặt tuấn mĩ như điêu khắc lãnh tính nhìn qua kính chiếu hậu nhìn chiếc xe đen điên cuồng đuổi theo, khẽ nhếch môi bạc, mắt lạnh tỏ sát ý nhìn của vẹo trước mắt trực tiếp nhấn mạnh ga tiến đến đây ngăn cách sau đó chuyển tay lái lách 180 độ trở lại đường chạy, còn chiếc xe đen không kịp thắng nên trực tiếp đâm vào dây phân cách sau đó lao thẳng xuống vực thẳm.

. Hắn khẽ nhếch môi khinh bỉ, Hắn đường đường là Âu Dương Sở Thiên _ Tổng giám đốc công ty Âu Thị cả hắc bang còn phải kính hắn 3 phần dựa vào lũ tôm tép muốn theo đuổi hắn quá vọng tưởng rồi.

. Hắn lái xe vào gara, khi bước xuống xe nhận ra điều khác thường, hắn biết em trai “thân yêu” của mình vất vả sắp xếp để giết được hắn nên đã mai phục sẵn. Đúng như hắn dự đoán.

. Một đám hắc y nhảy ra bao quanh chia nòng súng vào hắn, bỗng đám hắc y tách ra một chàng trai khuôn mặt tuấn lãng tươi cười bước vào, nói: “Anh trai tạm biệt nhé” Sau đó, nụ cười trên mặt biến mất thay vào là sự lạnh lùng ra lệnh: “Bắn”

. Hắn trước khi chết nhìn người em mình yêu thương vì quyền thế mà giết mình thì trên mặt băng lãnh nở nụ cười tự giễu. Nếu có kiếp sau hắn thề không tin 2 chữ tình thân nữa

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Xuyên Qua Và Thân Thế

Một cô gái khuôn mặt cực kì xinh đẹp nhưng đôi mắt lại không có một chút độ ấm nào, đang nằm trên một chiếc ghế quý phi, trong phòng tuy trang trí đồ vật đơn sơ nhưng giá trị đồ bài trí tuyệt đối lên thành.

. Một tiểu thị bước vào, cung kính nói: “Vương gia, nữ hoàng sai người mời người vào cung”

. Cô gái khẽ gật đầu, phát tay ý bảo tiểu thị lui ra. Sau đó, cô gái hồ hững mở miệng: “Tiêu Vân, chuẩn bị y phục, ta phải tiến cung”.

. Tiểu thị tên Tiêu Vân tiến vào, hành lễ một cái sau đó tiến lên hầu hạ cô gái thay y phục.

. Cô gái thông thả bước đến Ngự Thư Phòng, thị vệ bên ngoài tiến lên hành lễ bị cô gái phát tay, sau đó mở cửa bước vào rất tự nhiên ngồi kế nữ hoàng đang phê duyệt tấu chương.

. Nữ Hoàng Bệ Hạ nhìn cô gái nói: “Sở Thiên ngươi đến rồi”.

. Đúng vậy, người này là Âu Dương Sở Thiên sau khi bị bắn chết xuyên qua thể giới nữ tôn này, xuyên vào thân xác một nữ nhân rơi xuống vực được Tuyệt Thế Thần Y cứu, sau đó, khi tỉnh phát hiện mình xuyên vào thân nữ nhân thì không có phản ứng gì vì sự thật là Tổng Giám Đốc _ Âu Thị là nữ từ

nhỏ đã được đào tạo như 1 nam nhân để quản lí Âu Thị sau khi em trai nàng lớn thì giao lại nhưng em trai nàng không biết vì ghen tị mà hại chết mình , sau đó Tuyệt Thế lão nhân nhận làm đệ tử ở trong sơn cốc học được 1 năm thì xuất cốc lại cứu được Phụng Lăng Hiên đang bị ám sát còn trợ giúp nàng ta từ thái nữ lên làm nữ hoàng bộ hạ bây giờ và được nữ hoàng bộ hạ phong lên làm Tiêu Dao Vương .

Nàng (Sở Thiên) nhìn nàng ta nhú mồi , mắt phượng nheo lại , nhàn nhạt uống trà nói : “ Ngươi tìm ta có chuyện gì ? “

Nữ hoàng bộ hạ chân chó , nói : “ Sở Thiên , quai ngày nữa ta tổ chức tiệc định tứ hôn cho ngươi và Dạ Vũ Mạc con trai của Dạ Tướng Quân , hay ngươi đến đó nhìn xem Đương Quân tương lai của mình đi “

Nàng khinh bỉ , nói : “ Ngươi muốn ta đi xem trong phủ thừa tướng đang luyện binh để làm gì thì đúng hơn “

. Nữ hoàng bộ hạ sờ mũi hướng nàng cười ha hả , nói : “ Ngươi thật hiểu ta “

Nàng mặt lạnh hướng nàng ta , hỏi : “ Ta được lợi gì “

. Nữ Hoàng bộ hạ về mặt ai oán hướng nàng , nói : “ Ngươi thật quá đáng , bắt quá ta cho ngươi tăng ngươi 1 năm bổng lộc “ nàng ta đường đường là nữ hoàng bộ hạ vậy mà bị nàng đòi quyền lợi nữa chứ .

Nàng coi như vừa lòng với tiền công của mình trực tiếp phi thân đi ra ngoài chả thèm thỉnh an mà trực tiếp để nữ hoàng bộ hạ ở một mình .

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Hối Hận

Ở hiện đại , sao khi Âu Dương Sở Thiên do bị “ người ta “ ám hại bắn chết , được em trai mình Âu Dương Sở Hiên đem về chôn cất làm nhiều người thương tiếc cho một nhân tài trẻ tuổi và suất chúng như vậy . Còn tài sản tất nhiên là chuyển nhượng cho người em trai duy nhất rồi .

. Còn Âu Dương Sở Hiên sau khi bỏ ra nhiều tâm tư mới thừa hưởng số được tài sản của anh mình thì lại không tìm được thứ mà mình muốn tìm đang sắc mặt âm trầm , đứng lên tự lầm bầm : “ Không thể nào , cái hộp gỗ trước khi chết mẹ đưa cho anh ta mà , tại sao tìm khắp nơi không thấy chứ ? “

Càng nghĩ sắc mặt càng đen , dùng sức vỗ lên tường .

. Cậu bỗng phát hiện có một góc tường nẩy cậu vỗ là tường không trám , cậu tiến đến nhận vào , kế bên xuất một cửa xoay nhưng chỉ vón vện 1 cái hộp gỗ nhưng đúng là thứ cậu đang tìm .

. Cậu vội vàng lấy chiếc chìa khoá lấy được trên cổ nàng , sau đó quả nhiên mở được , mở ra thấy một mảnh giấy đã hơi ố vàng và còn có vết bị gấp đi gấp lại nhiều lần , mở ra nhìn hàng chữ không được thẳng lắm nhưng cậu không để ý thứ cậu để ý là nội dung bức thư :

“ Thân gửi , Thiên nhi

Mẹ làm thư này là để xin lỗi con xin hãy thứ tha cho mẹ , từ khi con sinh ra lại là nữ nhưng tuổi mẹ đã gần 50 rồi nghĩ rằng sẽ không thể sinh con nữa nên mẹ vì muốn có người kế thừa mà giáo dục con như một đứa con trai nhưng khi con 10 tuổi em trai con Sở Hiên lại ra đời quả thật mẹ nghĩ là món quà ông trời ban nên ba và mẹ ngàn vạn cung chiều mà quên rằng đứa con lớn là con cũng cần được yêu thương và che chở chứ không phải tiếp nhận những bài huấn luyện khắc khe , sau đó , khi em con 8 tuổi , cha con qua đời con bắt đầu tiếp nhận công ty và phát triển nó càng ngày càng lớn nhưng mẹ lại lần nữa ích kỉ bắt buộc con khi em con 18 tuổi phải giao lại cho nó , con không những không trách mà còn hướng đến mẹ cam đoan sau khi giao quyền cho em con , con sẽ trở lại làm nữ và cưới chồng rồi gả đi , quả thật làm mẹ cảm thấy rất áy náy với con .

. Trong hộp còn bằng chuyện nhượng tài sản con muốn làm gì làm mẹ sẽ không ép buộc con nữa . Cho mẹ xin lỗi con gái của mẹ “

. Khi cậu đọc xong cậu đại ra , sau đó nước mắt lăn dài rồi cười khò : Haha người mà cậu sùng bái vừa ghen tị từ nhỏ đã hơn cậu về mọi mặt thì ra là nữ nhi , do mình nghe lời người khác và ham muốn với Âu Thị nên bày mưu hạ độc giết chết người chị yêu thương mình , đúng là súc sinh không bằng mà .

. Sau đó , điên cuồng chạy ra công ty xuống gara lái xe chạy đi với tốc độ cực cao , điều cậu muốn làm bây giờ là đến trước mộ chị mình xin lỗi . Vì vận tốc quá nhanh cậu trực tiếp tông vào xe công - tai - nơ trước khi nhắm mắt cậu nở nụ cười thanh thản , thế có kiếp sau sẽ bù đắp cho chị mình

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đính Hẹn

Nếu nhắc đến Dạ Tướng Phủ thì phải nhắc đến trưởng quân của phủ là Dạ Mị một người chung thủy chỉ thú một đang quân là Miêu Liễu làm cho một thời nam tử thương thầm đau lòng , sau đó Miêu Liễu sinh ra một cặp song sinh Nữ là Dạ Lam và Nam là Dạ Vũ Mặc , Dạ Lam là trưởng nữ từ nhỏ đã tài sắc vẹn toàn sau khi trưởng thành là người trong mộng của các nam tử và không có phụ lang càng làm các nam tử đều muốn gả cho nàng ta còn Dạ Vũ Mặc thì là một nam tử cực kì bình thường tuy đến tuổi trưởng thành lại không ai đến cưới hỏi làm mọi người rất hoài nghi song bảo này nhằm người còn nói là do Dạ Lam lấy hết của đệ mình rồi nhưng cũng may là cả 2 đều được yêu thương như nhau .

. Tại Dạ Tướng Phủ , Dạ Lam hót hái đi vào khuê phòng của Miêu Liễu gõ cửa , hèn là Miêu Liễu và Dạ Mị trong phòng chưa làm gì nên vội chỉnh lại quần áo mở cửa cho Dạ Lam đi vào .

. Khi Dạ Lam bước vào cũng chẳng quản tại sao chủ mẫu ở đây mà , sẵn có Dạ Mị nên hỏi luôn : “ Nương , có phải nữ hoàng đệ hạ muốn tứ hôn Mặc Nhi với Tiêu Dao Vương phải không ?? “ nếu không phải hẳn nghe Liễu Sam đang quân của Vũ Tướng Quân nói thì đến giờ hẳn chưa biết .

. Miêu Liễu vội xoay hỏi nàng ta : “ Chuyện này là thật sao ?? “

. Nhìn kiều phụ và nhi tử của mình , Dạ Mị thở dài bất đắc dĩ , nói : “ Đúng vậy , 2 ngày nữa nữ hoàng đệ hạ sẽ tổ chức cung yến mời các dương tôn công tử đến tham dự mục đích kiểm phu lang cho Tiêu Dao Vương và Mặc Nhi là người mà nữ hoàng đệ hạ để ý đến , ta cũng không còn cách nào “

. Dạ Lam nghe vậy khuôn mặt đầy kinh sợ đau lòng cho đệ của mình làm Miêu Liễu nhìn nhi tử mình lo lắng vì hẳn biết nhi nữ mình là một đệ không (quân đệ quá mức) , an ủi : “ Nếu theo lời Mị nói thì có lẽ Tiêu Dao vương sẽ vì thấy Mặc Nhi là một nam tử bình thường thì không thích mà vừa ý nam tử khác thì sao ?? Thôi con về phòng rửa mặt đi , đừng lo lắng quá Mặc Nhi sẽ không sao đâu “

. Nghe mẫu phụ an ủi , Dạ Lam gật đầu sau đó ra khỏi phòng , trước khi đi không quên nhìn Dạ Mị cầu xin : “ Con cầu xin Nương đừng gả Mặc Nhi cho Tiêu Dao Vương , ai mà không biết nàng là băng sơn nữ nhân lãnh huyết vô tình , có nam tử nào tình nguyện gả cho người như vậy chứ . Huống chi là Mặc Nhi được chúng yêu thương từ nhỏ chứ , hẳn làm sao chịu nổi ”

. Nàng ngồi vắt vẻo trên cây đã nghe được đối thoại của bọn họ , mặt lạnh chẳng thay đổi gì xoay người nhón chân khinh công bay đi , khi đi qua hoa viên phủ chợt nàng thấy một cảnh thú vị nên phi thân ẩn trên cây gần đó .

. Một nam tử không xinh đẹp chỉ thuộc dạng thanh tú với đôi mắt to tròn trong vắt , trên tay cầm một cây cầm làm bằng gỗ hiếm được chạm khắc tinh tế , nam tử đưa tay thon dài của mình lên cây cầm nhưng khi đàn lại như ma ám xuyên não làm nàng núp gần đó thấy buồn cười .

. Tiểu thị vội chạy đến : “ Công Tử người đừng đàn nữa “

. Dạ Vũ Mặc nhìn tiểu thị , ngừng đàn nói “

Hôm nay tỷ tỷ lo đi làm công việc của mình không có đàn cùng ta làm ta thật buồn chán “

  Tiểu Đầu Tử vội an ủi : “ Công tử đừng buồn , tiểu đầu tử nghe nói tỷ tỷ của Công Tử về rồi đang nghỉ trong khuê phòng , hay để tiểu đầu tử đi nói tỷ công tử đến chơi với công tử nhé “

  Dạ Vũ Mặc hai mắt sáng lên , gật đầu cười tươi hướng Tiểu đầu tử , nói : “ Vậy làm phiền người “ Sau đó tiểu đầu tử rời đi .

. Nhìn theo tiểu đầu tử một cái sau đó lại xoay người ngồi xuống tính đánh đàn tiếp thì một giọng nói thanh lãnh vang lên : “ Ta cùng đàn với người được không ?? “ sau đó một nữ tử mặc một bộ tử y (y phục màu tím) phóng từ trên cây xuống tiến lại gần hắn .

. Dạ Vũ Mặc nhìn nữ tử xinh đẹp trước mắt cảnh giác , nhíu mi hỏi : “ Người là ai ?? Tại sao vào được Dạ Tướng Phủ “

. Nàng cười băng quơ trả lời : “ Ta là ai người sau này sẽ biết nhưng người yên tâm ta không hại người đâu “

. Hắn tuy còn nghi ngờ nhưng thấy nàng không giống người xấu nên cũng bắt đầu giới thiệu : “ Ta là Dạ Vũ Mặc - Công Tử Dạ Tướng Phủ “

. Nàng nghe thế ý cười càng đậm , nha , nữ hoàng tính gả hẳn cho nàng thật khéo ý tốt của nàng ta nàng nhận vậy , nàng đang nghĩ thì Dạ Vũ Mặc đưa cầm cho nàng nói : “ Người biết đàn không , có thể đàn cho ta nghe được không ?? ” . Giọng nói hơi âm ỉm .

Nàng gật đầu , cười cười nói : “ Biết vậy ta đàn người nghe nhé “ Sau đó nhận đàn hắn đưa bắt đầu đàn :

ĐK1:

  Từng giây phút khi anh nhìn em

là khoảng khắc tim em đập nhanh.đã yêu rồi

Từ nơi nào anh đến đây
là duyên số hay từ đâu? Xin hãy để cho em chờ che đến suốt đời
Một nụ cười hiền hiền ôi dễ thương
Người đừng làm tim em thêm vấn vương này
Lòng vẫn thêm hao gầy mà người cứ im tiếng
Hãy trả lời em mấy câu
Để tim thôi héo hon bao ngày những mong chờ
Từng phút giây khi hoài cùng mong nhớ
Vì dòng đời chẳng dừng trôi cho ta suy tư
Dù một mai không bước tiếp thì cứ yêu.

ĐK2:

. Đừng rời xa em ơi người ơi
Dù đường tương lai muôn trùng sóng cuốn xô bờ...nhé anh
Cầm tay nhau cùng bước tiếp ngừng đắn đo
Hỡi người yêu hỡi anh có hay
Tình yêu đến nhưng em nào hay
Khoảng khắc tim em đập nhanh..đã yêu rồi
Từ nơi đâu anh đến đây...
là mảnh ghép của cuộc đời em
Trọn kiếp vẫn luôn yêu người...

Sau khi hát xong thấy Dạ Vũ Mặc đứng si mê nhìn nàng tuy hân hoan nhưng không phải không biết hân thích nàng giây phút đầu tiên gặp mặt tuy chuyện này hơi buồn cười . Nàng bước đến hân đưa ra một miếng ngọc bội hình phượng hoàng đỏ rực cho hân , nói thẳng tâm ý của mình : “ Ta muốn người gả cho ta và đây là vật đính ước , 2 ngày nữa tới cung yến ta với người gặp lại , ta sẽ xin nữ hoàng tứ hôn “

. Hân lần đầu tiên được nữ nhân cầu hôn nên hơi lúng túng nhưng vẫn đưa tay cầm lấy và nắm chặt , hỏi : “ Ta có thể biết tên người không ?? “ tuy hỏi tên người khác là vô lễ lại là nữ nhân lần đầu gặp nhưng hân thật sự muốn biết tên nàng .

. Nàng nhìn hân , ôn nhu cười tăng băng trong lòng chậm rãi tan đi , hướng hân nói : “ Ta tên Sở Thiên , hẹn gặp lại Mặc “

Hân nhìn theo bóng nàng và nhìn miếng ngọc bội trong tay nhoẻn miệng cười , ai cũng biết Dạ Vũ Mặc hân là một ngốc tử vậy mà khi nàng nghe tên không những không chê còn đàn hân nghe và đưa vật đính ước cho hân nữa . Nghe tiếng tiểu đầu tử hân vội cất ngọc bội vào rất mong chờ đến buổi cung yến .

Dạ Lam nhìn đệ mình có tinh thần như vậy đâu như tiểu đầu tử nói đang buồn chán , nhưng vẫn vuốt tóc yêu thương nói : “ Có chuyện gì vui sao ?? “

. Nhìn Tỷ mình tuy muốn nói nhưng ngại lại thôi , Dạ Vũ Mặc cười lắc đầu : “ Không có gì “

. Biết đệ mình không muốn nói nàng ta không cũng không ép , nói : “ Vậy tỷ với đệ cùng đàn nhé “

. Sau đó , 2 tỷ đệ cùng nhau đàn và đùa giỡn , tiếng cười vang khắp hoa viên

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cung Yến Và Tứ Hôn

Ngày cung yến cũng đã tới, tại Ngự Hoa Viên, nữ hoàng bệ hạ mặc phượng bào ngồi ở vị trí người chủ trì bữa tiệc, sau đó là lần lượt các quan viên và con trai của bọn họ, tất nhiên không thể thiếu Dạ Tướng Quân và hai con trai mình yêu thương, đều hành lễ với nữ hoàng bệ hạ rồi tự kiểm vị trí mình mà ngồi xuống. Đều chờ đợi nhân vật chính bữa tiệc này.

Bỗng một cô gái xinh đẹp vận một thân tử y, thông thả tiến đến vị trí mình mà ngồi xuống.

. Nữ Hoàng Bệ Hạ không những không trách còn mừng rỡ, kêu lên: “Sở Thiên, người đến rồi, người nhìn xem công tử nhà ai vừa mất thì cứ chọn đi”

. Nàng nhìn nàng ta một cái xoay qua nhìn Dạ Vũ Mặc, băng lãnh mở miệng: “Ta muốn cưới Dạ Nhị Công Tử - Dạ Vũ Mặc con trai của Dạ Tướng Quân” lời mới vừa nói ra như ném đá vào mặt hồ yên tĩnh làm mọi người ngay cả nữ hoàng bệ hạ cũng kinh ngạc không thôi còn Dạ Vũ Mặc nghe vậy kinh hãi ra mặt. Còn Dạ Lam thì thật sự kinh sợ rồi muốn đứng lên ngăn cản nhưng bị Dạ Mị kéo lại, nhìn theo tay Nương mình nhìn thấy đệ mình cười hạnh phúc thì nàng ta đã biết, liếc mắt cảnh cáo nhìn nàng.

. Nữ Hoàng Bệ Hạ nghi hoặc nhìn nàng tuy nàng muốn tứ hôn cho hai người nhưng không ngờ nàng lại tự hướng nàng ta xin tứ hôn, giọng nghi ngờ hỏi: “Người nói thật sao ??”

. Nàng lạnh lùng nhìn nàng ta, phun ra từng chữ: “Người không phải muốn tứ hôn hán cho ta sao ?? Với cả vật đính ước ta đã đưa cho hán rồi còn gì”

. Dạ Vũ Mặc cũng tiến lên quỳ xuống, đưa ra mảnh ngọc nàng đưa cho hán: “Xin nữ hoàng thành toàn” Dạ Mị và Dạ Lam tính khuyên ngăn nhưng thấy con trai/đệ mình yêu thương thật sự thích nàng cho nên đành im lặng.

. Nữ Hoàng Bệ Hạ bị mất lạnh bắn tới ha hả cười một cái xoay qua nhìn thấy quả thật mảnh Huyết Phượng Điều, sau đó mở kim khẩu: “Trẫm thấy Tiêu Dao Vương và Dạ Nhị Công Tử là lưỡng duyệt lương duyên nên trẫm sẽ thành toàn cho 2 người, sau 3 ngày nữa sẽ tổ chức hôn lễ”

. Nàng nhìn Dạ Vũ Mặc quỳ thì đau lòng, nói: “Vũ lại đây ngồi với ta”

. Dạ Vũ Mặc nhìn nàng một cái, lại nhìn Nương mình thấy nàng ta gạt đầu, đứng dậy tiến đến gần nàng ngồi xuống.

. Trước mặt mọi người nàng kéo hán vào lòng, trên khuôn mặt băng sơn lại nở một nụ cười ôn nhu làm khuôn mặt xinh đẹp càng thêm mỹ hoặc làm mọi người nhìn đến thất thần, nói: “Vũ sau ngày nữa người sẽ là đang quân của ta rồi”. Hán cười tươi làm khuôn mặt càng thêm thập phần đáng yêu khẽ gạt đầu tựa thể dựa vào ngực nàng.

. Nhìn khung cảnh 2 người hài hoà làm mọi người không ai muốn phá hủy.

Nữ Hoàng Bệ Hạ thấy tỷ muội tốt mình thật lòng yêu thích một người thì cũng vui mừng, phát tay bắt đầu khai tiệc. Tiếng chúc mừng vang lên đầy vơi về.

Khi cung yến kết thúc Dạ Lam hẹn nàng ra nói chuyện.

. Cả 2 đi đến một chỗ vắng người, Dạ Lam bắt đầu nói thẳng: “Ta mong người đối xử tốt với đệ của ta”

. Nàng nhìn nàng ta bỗng như thấy được mình trong đó, đều làm chị nàng hiểu cảm giác của nàng ta, nên gạt đầu lãnh tĩnh nói: “Được, ta hứa với người sẽ chăm sóc hán thật tốt không để hán phải chịu thiệt thòi”

. Dạ Lam thờ phào, đi đến trước mặt nàng: “Ta tin người mong người thực hiện được lời nói của mình” nói xong nàng ta bỏ đi.

. Nàng nhìn theo nàng ta, nghĩ, có phải nàng từng giống như nàng ta luôn lo lắng cho em mình nhưng nàng lại không được như nàng ấy mà bị em mình bắn chết nhưng cũng nhờ vậy nàng gặp được Dạ Vũ Mặc, nghĩ đến đây nàng cười cười, nhưng nghĩ đến gì đó nàng phi thân bay đi.

. Qua ngày tin Tiêu Dao Vương cưới Dạ Nhị Công Tử - Dạ Tướng Phủ truyền khắp kinh thành trở thành đề tài nóng cho mọi người bàn tán.

. Nàng cũng chẳng quan tâm họ bàn tán gì mà tiến vào Ô Long Khách Điểm lớn nhất kinh thành, sau đó bước thẳng lên lầu 2, sau đó đi vào một phòng cuối dãy bước vào thì thấy một cặp song sinh chờ sẵn, cung kính nhìn nàng hỏi: “Chủ tử cần bọn ta làm gì xin cứ sai bảo”

. Nàng nhìn 2 người nhàn nhạt mở miệng: “Y Song và Y Nhi, 2 ngày nữa ta sẽ tổ chức hôn lễ đến lúc đó đến phủ ta chuẩn bị tất cả thức ăn ta đã dạy cho các người”

. Y Song và Y Nhi nhìn nhau, vui mừng khi biết chủ tử mình sắp cưới đang quân, nên đều hớn hờ “dạ” một tiếng sau đó lui ra chuẩn bị.

. Ta khi thấy bọn họ đi rồi ta cũng xoay người đi đến sân nghiệp thứ 2 của mình Thuận Túy Trai là nơi bán trang sức nổi tiếng nhất nhì kinh thành, sau đó cũng bắt đầu dọn đồ bọn họ chuẩn bị sính lễ.

Chương 6: Hôn Lễ

Trong Dạ Tường Phủ, tại đại sảnh Miêu Liễu ôm nhi tử mình, gặng hỏi: “Con thích Tiểu Dao Vương thật sao ??”

. Dạ Vũ Mặc gật đầu, nói: “Khi con nhìn thấy nàng bỗng nhiên tim con đập nhanh, khi nàng đàn con nghe không biết từ khi nào trong lòng mình có nàng rồi còn lúc nàng đã biết tên con vẫn không chê con vô tài vô sắc mà còn cười với con và hướng con cầu thân làm con chỉ muốn sống cùng nàng một đời và sinh cho nàng những đứa con kháu khỉnh”

. Miêu Liễu nhìn con trai mình thật sự yêu thương một người nên chỉ đành nói: “Được rồi, con về phòng nghỉ ngơi chuẩn bị cho tốt hôn lễ của mình đi”

. Dạ Vũ Mặc gật nhẹ đầu rồi đi, Miêu Liễu nhìn bóng dáng hần thì xoay qua nhìn Dạ Lam và Dạ Mị đang ngồi chỉ đành thở dài một tiếng hi vọng nàng sẽ không vì thích thú nhất thời với con trai mình. Dạ Mị đành tiến lên an ủi kiểu phụ sau đó đưa hần về phòng còn Dạ Lam cũng tự động rời đi nếu đã là số phận nàng ta cũng đành chấp nhận.

. Ngày Đại Hôn của Tiểu Dao Vương đã đến dân chúng ồn ào nhìn chiếc thảm đỏ óng ánh cực kì xinh đẹp được trải từ Tiểu Dao Phủ đến Dạ Tường Phủ, người biết nhìn hàng đầu biết nó là Huyết Ti Tầm cực kì quý hiếm.

. Hai đôi đồng nam đồng nữ xinh đẹp đi trước rải những cánh hoa màu đỏ thắm khi rải mùi hương bay ra thơm một cách lạ kì làm dân chúng đứng xung quanh đều cố gắng ngửi mùi hương thơm lạ thường đó.

. Còn nàng thì lãnh tình cười một con hắc mã đen tuyền xinh đẹp bước ung dung đi sau hai đồng nam đồng nữ, kế tiếp là một đội kèn đứng chia đều hai bên tránh giữa là kiệu hoa rước phu cực kì xinh đẹp được làm từ gỗ liêm quý hiếm không những thế những đồ trang trí trên kiệu đều cực kì xa xỉ giá trị liên thành, cuối cùng là một đàn tiểu thị cầm 10 hộp gấm màu đỏ trên tay không như những hôn lễ khác mà hộp to hộp nhỏ.

. Nhắm người yêu ngựa thì nhìn chăm chú con ngựa đen tuyền xinh đẹp mà Tiểu Dao Vương cười, bỗng có một người reo lên: “Tiểu Sao Vương cười là Phong Cuồng”

. Người không biết thì nhìn người reo lên hỏi: “Phong Cuồng thì sao ??”

. Người reo lên nhìn người không biết hỏi mình thì trả lời: “Phong Cuồng ngựa giống như tên của nó cuồng ngạo khi phóng đi như một con gió là một con ngựa có linh tính, ta chỉ hiểu biết bấy nhiêu nhưng ta nghe nói giống ngựa này tuyệt chủng rồi không ngờ bây giờ lại được thấy quả thật hiếm hoi”

. Mọi người đều nghe lời của nàng ta, dù gì kinh thành đa phần đều là dương tôn công tử nên cũng hiểu biết ít nhiều nên cũng biết vị Tiểu Dao Vương này tốn bao nhiêu tâm tư để chuẩn bị.

. Nàng chả thèm quan tâm bọn họ bàn tán gì, thông thả đi đến Dạ Tường Phủ thì thấy Miêu Liễu đã dẫn Dạ Vũ Mặc trùm khăn hi bước ra, kế bên là Dạ Lam và Dạ Mị.

. Nàng ra hiệu dâng sính lễ lên, 10 tiểu thị nhúng người tiến lên mở hộp gấm ra đều là những trang sức do nàng thiết kế ra cực kì tinh xảo làm dân chúng vây xem nhìn sính lễ mà bắt đầu nhốn nháo hần đã có binh lính chặn lại sẵn.

. Miêu Liễu đưa tay Dạ Vũ Mặc cho nàng, sau đó làm theo phong tục Dạ Lam cầm một chậu nước hắt ra ngoài như ý là khi gả đi cũng như là không phải người nhà họ Dạ nữa mà trở thành Tiểu Dao Vương Quân của Tiểu Dao Vương, nàng trực tiếp bế hần lên kiệu do 8 người khiêng rồi ra hiệu cho kèn trống nổi lên bắt đầu trở về Tiểu Dao Vương Phủ.

. Sau khi đến Tiểu Dao Vương Phủ thì bà mối dẫn Dạ Tư Vũ bước qua chậu lửa, sau đó dìu hần đến lễ đường để bái đường. Còn nàng cũng xuống ngựa đi theo bà mối vào ra lệnh bà mối đưa tay hần cho mình, bà mối cười cười đưa tay hần cho nàng sau đó đứng qua một bên.

. Nữ Hoàng đích thân làm người chủ trì hôn lễ đang chờ ở Tiểu Dao Vương Phủ thì nghe tiếng kèn trống thì ngồi nghiêm nghị.

. Dạ Vũ Mặc lúng túng chỉ biết làm theo lời người làm lễ nói bái đường xong được đưa vào tân phòng.

. Nàng cười cười gỡ khăn hi cho hần, nói: “Trên bàn có đồ ăn, sáng giờ chàng chưa ăn gì nhỉ ?? Chàng ăn trước ta ra ngoài tiếp khách rồi chúng ta động phòng”

. Hần nghe từ “động phòng” thì mặt đỏ lên, ngoan ngoãn gật đầu. Nàng nhìn hần đỏ mặt trong thật đáng yêu bản tính sắc nữ trời dấy, bẹp, hôn nhẹ trên môi hần một cái, rồi rời đi. Còn hần bị tạt kích hôn thì mặt càng thêm đỏ nhìn theo nàng đầy hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Động Phòng (H)

Vì là chủ bữa tiệc nên nàng đành ra tiếp , khi thấy nàng ra bọn họ xúm lại , kính rượu chúc mừng nàng mà nàng cũng rất nể mặt đều uống cạn chung sau đó mời ngồi vào bàn kêu tiểu thị mang thức ăn lên .

. Khi mang thức ăn lên đám quan viên tròn mắt há mồm nhìn các món được chế biến cực kì tinh xảo trước mặt , đây rõ ràng là món ăn mà Ô Long khách sạn làm ra được mọi người xưng tụng là nữ vị nhân gian mà , không ai nói gì nữa mà cầm đũa lên gấp bắt đầu ăn .

. Còn nàng khi thấy bọn họ đang ăn uống nhìn qua nữ hoàng bệ hạ ra hiệu , nữ hoàng bệ hạ hiểu ý gật đầu nhưng trong lòng chửi thầm , ai mà dám nháo tân phòng của nàng a , nhìn nàng mặt lạnh cũng đủ bị đông cứng rồi .

. Sau khi giao lại cho nữ hoàng bệ hạ cũng chẳng quan tâm tình nàng ta , bước đến phòng tân hôn . Mở cửa ra thấy Dạ Vũ Mặc đã ăn no kêu người vào dọn rồi ra hiệu cho tiểu thị lui ra , sau đó lấy rượu giao bôi rót ra cho nàng và hắn .

. Dạ Vũ Mặc nhận lấy rượu và cùng nàng uống , sau khi uống xong nàng đem rượu dẹp lên bàn , tiến lên ôm hắn , nói : “ Mặc , chúng ta động phòng nào “ hơi thở mang theo hơi rượu thổi vào tai hắn khẽ rung mình một cái đỏ cả mặt .

. Nàng nhìn hắn đỏ mặt thật sự càng cảm thấy đáng yêu , ôm hắn trực tiếp áp môi mình lên môi hắn , lúc thì ôn nhu rồi từ từ bá đạo mút lấy càn quấy miệng nhỏ của hắn . Còn hắn bị hôn đến đầu óc quay cuồng chỉ có thể trức trặc đắm lại . Đến khi hắn không thờ được nàng mới luyến tiếc buông ra cho hắn dựa vào ngực mình thông khí .

. Sau đó nàng trực tiếp đè hắn xuống càn quét miệng nhỏ của hắn quả thật không đủ áp chế dụng vọng của nàng , từ từ hôn xuống cổ hắn khiến cho hắn phát ra những tiếng rên rỉ đứt quãng , hi phục cũng đã bị làm cho không chỉnh tề rồi , nàng thấy hi phục quả thật rất chướng mắt nên trực tiếp cởi quần áo của cả hai người ra , cấu tạo cơ thể của thế giới này như đảo ngược với nhau , nhìn thân thể đôi môi bị mình hôn sưng đỏ lên và cơ thể mềm người của hắn , sợi dây lí trí của nàng đứt quãng trực tiếp hôn xuống nhũ hoa mút lấy sau đó khẽ cắn nhũ hoa còn tay kia xoa bóp một bên nhũ hoa còn lại xoa nắn nhũ hoa làm hắn sung sướng rên rỉ .

. Nàng tách hai chân hắn ra , hắn xấu hổ tay che lại : “ Đừng .. Đừng nhìn “

. Nàng gạt hai tay hắn ra buộc trên thành giường , sau đó tách hai chân ra một lần nữa , nhìn huyết động hồng hào của hắn , nàng trực tiếp vui mặt vào liếm mút phát ra những chặc chặc đầy dâm đãng làm người đỏ mặt tía tai .

Hắn đưa hai mắt nhắm lệ , hướng nàng cầu xin : “ Thiên , cho ta “

. Nàng nhướn mi cười tà , trêu hắn : “ Muốn sao ?? Vậy chàng cầu xin ta đồ “

. Hắn lúc này bị dục vọng chiếm lấy chỉ có thể theo lời nàng , nói : “ Thiên , cầu nàng .. cho ta “ Cơ thể bắt đầu uốn éo vặn vẹo .

. Nàng lấy ngón tay xoa vòng hoa huyết , khiêu khích hoa tiem của hắn , càng làm hắn rên rỉ nhiều hơn , mật dịch trào ra nhân cơ hội này nàng trực tiếp đưa ngón tay vào .

. Hắn bất ngờ bị dị vật tiến vào thì kêu lên một tiếng , nàng dùng tay lướt động ra vào huyết động làm càng nhiều mật dịch trào ra , ướt đầm tay nàng .

. Vì tay bị trói hắn cũng chẳng biết làm gì hơn là cầu xin nàng lấp đầy cảm giác trống vắng trong hắn : “ Thiên , cầu nàng .. cho ta .. cầu nàng “

. Nàng mở dây trói tay hắn , tuy dục vọng đã dâng trào nhưng nàng cố nhịn xuống , nói : “ Vậy chàng hầu hạ ta đi “ nắm lấy tay hắn đặt vào vật thô cứng của mình .

. Hắn hai mắt bị tình dục chế trụ nắm lấy cự vật bàn tay nhỏ bé bắt đầu dao động khiến cho nàng sung sướng rên rỉ , giọng khàn khàn ra lệnh : “ Mặc , ngậm nó “

. Hắn ngửa mặt nhìn nàng , ngoan ngoãn cúi đầu xuống dùng miệng nhỏ cự vật , nhưng chỉ ngậm được phần nửa bắt đầu phun ra nuốt vào cự vật to lớn càng làm nàng thoải mái mà rên rỉ đến khi bắn bạch dịch trong miệng hắn làm hắn sặc một trận , nàng đành vỗ lưng hắn thuận khí .

Rồi sau đó ôm hắn , tách hai đùi hắn ra đặt cự vật to lớn trước cửa huyết nhưng không tiến vào . Làm hắn khó chịu , đưa mắt to tròn đã sớm nhiễm đầy tình dục nhìn nàng : “ Thiên , tiến vào .. Cầu nàng .. Cho ta “

. Nàng trấn an hắn , nói : “ Ngoan , ta cho chàng “ nói xong từ từ tiến vào huyết động , làm hắn thét lên máu xử nam cũng hoà theo mật dịch trào ra .

Nàng cúi xuống hôn môi và nhũ hoa của hắn để hắn giảm đau đớn . Sau khi đau qua đi hắn lắc eo nhỏ , nói : “ Thiên .. Mạnh lên .. Ta muốn .. “

. Nàng bắt đầu hung hãn yêu thương hắn cả đêm, đến gần sáng vì hắn mệt mỏi sắp ngất đi nàng mới buông tha , sau đó ôm hắn đi tẩy sạch vết hoan ái . Trong mắt toàn là sự nhu tình .

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Trên đường phố một nam tử xinh đẹp nếu để ý sẽ thấy hắn giống nàng đến 5 phần , thu hút ánh mắt của người dân xung quanh với nửa bên cạnh lại không mang tiểu thị quả thật thu hút những ánh mắt kẻ gian nữa . Tựa như bây giờ hắn đang bị một đám nữ nhân bao quanh trên ghẹo .

. Nam tử nhìn một đám nữ nhân trên ghẹo mà không có một người nào dám can ngăn thì nhử mi đẹp , quả thật xui xẻo đã xuyên qua thể giới nữ tôn không những thể thân thể nữ và nam hoàn toàn đảo ngược làm hắn nhìn thân hình mảnh mai của mình mà ngứa mắt nếu không phải có vị đạo sĩ nói Phụng Vũ quốc này có người mà hắn muốn tìm thì hắn đã ở trong cung Tiêu Sở quốc ăn sung mặc sướng rồi . Đúng vậy , đây chính là Âu Dương Sở Hàn xuyên qua thành hoàng tử Tiêu Sở Hàn của Tiêu Sở quốc .

. Sở Hàn mắt lạnh nhìn bọn nữ nhân trước mắt , phun ra từ chữ : “ Cút ra “

. Nữ nhân đầu lĩnh đáng người mập mạp bước lên , ánh mắt đầy dâm tà nhìn Sở Hàn : “ Tiểu mỹ nhân , theo gia đi , gia sẽ cho ngươi thật sung sướng “ giọng nói ô uế đầy dâm dăng , nói xong còn tính vờn móng heo ra .

. Nhìn móng heo muốn chạm vào eo mình , Sở Hàn nhẹ nhàng lách đi ra , lạnh lùng nói : “ Chó khôn không cần đường “

Bị nói là chó , ả ta tức giận vì mình bị một nam nhân xỉ nhục , hướng nô bộc ra lệnh : “ Người đầu bắt gã ti tiện không biết điều này lại cho ta “

“ Khoan đã “ một giọng nói thanh thúy truyền đến , tiếp theo trong đám người một nữ tử xinh đẹp vận lục y đi vào .

Ả ta nhìn nữ nhân lục y bề ngoài xinh đẹp thì đầy ghen tức lại đi ngăn cản việc của ả nữa , quả thật không biết sống chết mà , vội nói : “ Ngươi là ai mà dám xen vào chuyện của ta ?? “

Nữ nhân lục y cười càng thêm xinh đẹp càng làm ả ghen tị hơn , nói : “ Vậy ngươi là ai mà ta không có quyền ngăn cản ?? “

. Ả ta hát cao cầm, giới thiệu : “ Ta là Tả Bính _trưởng nữ của Binh Bộ Thị Lang _ Tả Tôn , ta khuyên ngươi nếu thông minh thì đừng xen vào chuyện của ta “

. Những người dân quay quanh xem đều chán ghét thái độ hống hách ý thể còn thường xuyên chọc ghẹo con nhà lành của ả ta nhưng lại không dám nói gì đều mong hôm nay ả ta đụng nhầm người không nên đụng cho ả ta chừa cái tật ức hiếp người .

. Nữ tử lục y nhượng mảy , nói : “ Chỉ là con của Binh Bộ Thị Lang mà ở giữa đường , trên ghẹo con nhà lành ban ngày ban mặt quả thật rất to gan “

. Một tiểu thị của Tả Bính , nói : “ Ngươi là ai mà dám nói chủ tử nhà ta “

. Nữ Tử nhử mi , không nói : “ Ngươi là cái thá gì có tư cách hỏi ta là ai ? “

. Tiểu thị tính nói lại nhưng bị Tả Bính ngăn cản nên lùi xuống , Tả Bính hung hãn nói càng làm khuôn mặt nóng xầu xí nay càng vận vẹo ghê người : “ Ngươi không nói ngươi là ai cũng được vậy xuống diêm vương báo họ tên đi , người đầu lên đánh chết ả cho ta , còn gã ti tiện này đem về cho ta thưởng thức “

. Bỗng một tiểu thị từ ngoài bước vào , cung kính hướng nữ tử lục y hành lễ xong xoay qua nhìn Tả Bính nói : “ Hừ , lão tét , ngươi dám đòi đánh cả chủ nữ của Dạ Tướng Quân Phủ _ Dạ Lam và là tỷ của Tiêu Dao Vương Quân , quả thật rất to gan “

. Tả Bính nghe xong thật sự bị dọa sợ rồi , cả 2 thể lực quả thật ả đụng không nổi , vội quỳ xuống nan ni nào còn bộ dáng hung hãn khi nãy : “ Là tiểu nhân có mắt như mù xin tha cho ta “

. Dạ Lam nhìn ả ta nói : “ Ngươi thả nam tử đó ra và không được trên ghẹo con nhà lành nữa “

. Tả Bính nghe thể vội gật đầu lia lịa sau đó sai người thả Sở Hàn ra và chạy đi mất dạng . Người dân tuy tiếc hận ả không bị trừng trị thích đáng nhưng cũng không nói gì mà từ từ gián đi .

. Dạ Lam bước đến trước mặt Sở Hàn nói : “ Ngươi không sao chứ ?? “

. Nhìn ân nhân của mình tuy không mượn nhưng vẫn nói : “ Cảm ơn đã cứu ta không sao “

. Dạ Lam , hỏi : “ Ngươi ở đâu tại sao đi một mình nguy hiểm vậy “

Sở Hàn nhìn Dạ Lam , băng quơ nói : “ Tìm người , đi trà lâu trước mặt ta đãi coi như ta cảm ơn ngươi “

. Dạ Lam chấp tay , cười cười nói : “ Cung kính không bằng tuân lệnh “ xoay qua nhìn tiểu thị ra hiệu rồi đi .

. Sau đó cả 2 tiến vào ngay Ô Long khách điểm tìm một gian cùng nhau ngồi đều nghe mọi người đều bàn tán chuyện Tiêu Dao Vương cưới phu lang . Sở Hàn nhìn cách bài trí tuy đơn giản nhưng lại rất trang nhã làm hắn bỗng nhớ đến chị mình .

. Dạ Lam nhìn Sở Hàn ngây người thì ho khan một tiếng , hỏi : “ Đúng rồi ngươi tên gì ?? Ta nhìn ngươi quả thật rất giống nàng “

. Sở Hàn không vội trả lời nàng ta mà hỏi : “ Tiêu Dao Vương trong miệng bọn họ là ai ?? Mà nàng mà ngươi nói là ai ?? Cùng một người sao ?? “

. Dạ Lam nghe hắn hỏi thì gật đầu nói : “ Đúng vậy , vị Tiêu Dao Vương là nàng trong miệng ta nói đấy “

. Sở Hàn không quản nhiều đây là mình xuyên vào thế giới nữ tôn rất xem trọng nam nữ thọ bất tư thân mà 2 mắt sáng lên trực tiếp nhào đến Dạ Lam hỏi : “ Thật sao ?? Phải nàng ấy tên Sở Thiên đúng không ?? “

. Bị Sở Hàn nhào tới tuy hơi bất ngờ nhìn đôi mắt như những vì sao lấp lánh càng làm khuôn mặt rạng ngời cực kì xinh đẹp thì nàng ta nhìn ngây người nhưng nghe hắn hỏi đến nữ nhân khác thì bỗng nhiên dâng lên một cỗ không vui mà cả nàng ta cũng không hiểu mình nữa , nhưng vẫn gác cảm giác của mình Dạ Lam vẫn trả lời : “ Phải “

. Bị người xung quanh nhìn Sở Hàn cũng chú ý đến tình trạng của mình vội buông ra , hỏi : “ Ngươi có thể dẫn ta đi gặp ch. Nàng không ?? “

Dạ Lam nhúm mi nhưng vẫn gật đầu , nhớ rõ rằng hỏi này giới thiệu tiểu thị của mình có giới thiệu mình là tỷ của Tiêu Dao Vương Quân , nhưng Dạ Lam nào biết lúc nàng ta làm anh hùng thì nữ nhân lại đang thả trí bay xa .

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Gặp Lại Và Dạ Vũ Mặc ăn giấm chua

Cả 2 tỉnh đứng lên đi thì bụng của Sở Hàn lêu lêu .

. Sở Hàn xấu hổ , vội nói : “ Xin lỗi , ta hôm nay lo đi tìm Thiên nên cũng quên chưa ăn gì mong Dạ tiểu thư thông cảm “

. Nghe hắn kêu nàng bằng tên thân mật thì càng thấy khó chịu , một phần là hắn tại sao tìm nàng không lẽ hắn là tình nhân của nàng vậy còn đệ của nàng ta thì sao ? . Một phần nữa cả Dạ Lam nàng cũng không biết , nhưng vẫn nói : “ Không sao , ta cũng đang đói hay cùng ngồi xuống ăn rồi , ta dẫn công tử đi cũng không muộn “

. Sở Hàn nghe thế , gật đầu nói : “ Cảm ơn , Dạ Tiểu Thư “ Tuy hắn cảm kích nàng ta nhưng lại không muốn bại lộ thân phận vào lúc này , hắn là người thông minh sẽ không tự chuốc lấy phiền phức . Nhưng hắn nào biết sẽ dẫn đến hiểu lầm không nên có .

. Dạ Lam nghe hắn xưng hô xa cách thì dâng lên một tâm tình khó hiểu mà cả nàng ta cũng tưởng mình bị bệnh rồi , phải nói là Dạ Lam là một kẻ ngốc trong chuyện tình cảm nên dù đã đến tuổi cưới phu nàng ta cũng chưa có ý trung nhân nữa . Vội quăng tâm tình khó hiểu của mình qua một bên , gọi : “ Tiểu Nhị “

. Tiểu Nhị cũng đã quan sát 2 người khách này nãy giờ nghe kêu mình vội chạy đến , cười cười hỏi : “ Khách quan , cho hỏi dùng gì ạ ?? “

. Sau khi Dạ Lam kêu món và tiểu nhị đem món ra thì ở bên cạnh Sở Hàn lại thập phần kinh ngạc vì những món đó đều là món ăn của hiện đại , vội hỏi tiểu nhị : “ Lão bản khách điểm này là ai ?? Có thể cho ta gặp mặt được không ?? “

. Tiểu nhị tỏ ý từ chối tỉnh nói thì một giọng nói truyền đến : “ Không biết khách quan tìm bọn ta có chuyện gì chỉ giáo ?? “ Một cặp song sinh giống nhau như 2 giọt nước từ từ đi đến , đưa mắt ra hiệu tiểu nhị đứng qua một bên .

. Sở Hàn nhìn cặp song sinh , bình tĩnh đáp : “ Không có gì , ta nhìn món ăn trong thật đẹp nên ta muốn thỉnh giáo lão bản của khách điểm này một chút thôi mà “

. Còn cặp song sinh nhìn hấn thì kinh hãi vì dung mạo quả thật giống chủ tử bọn họ , nhưng trên mặt cả 2 vẫn tươi cười đáp : “ Cảm ơn khách quan đã quá khen “ Sau đó tìm lí do rồi đi .

. Dạ Lam ngồi bên cạnh đều quan sát cặp song sinh này khi nhìn hấn trong mắt bọn họ có kinh ngạc xen lẫn một tia sợ hãi dù đã được che giấu rất tốt .

. Sau khi cặp song bào rời đi , cả 2 cũng cầm đĩa lên gấp ăn , Sở Hàn càng khẳng định đây là chị mình làm và khách điểm này là của chị ấy mở ra , Tiêu Dao Vương cũng chắc chắn là chị mình .

. Cả 2 sau khi ăn no , Sở Hàn trực tiếp đưa 100 lượng cho tiểu nhị trước khi Dạ Lam đưa tiền ra coi như hấn trả ơn làm Dạ Lam cười khổ một cái nhưng vẫn im lặng đem tiền cất vào áo .

. Cả 2 đi trên đường , bỏ qua ánh mắt của mọi người Sở Hàn nhìn Dạ Lam là người đầu tiên mình gặp trừ vị đạo sĩ và người kia nhưng tại sao lại tin tưởng rằng ta sẽ đưa mình tìm được người chứ ?? , Ngay cả hấn cũng không biết vì sao nhưng hấn tin vào trực giác của mình .

----- đây phân cách a -----

. Ở Tiêu Dao Vương Phủ , Dạ Vũ Mặc ở trong tân phòng ngủ đến tối hôm sau mới tỉnh lại , xoay qua thấy khuôn mặt nàng thì nở nụ cười hạnh phúc .

. Nàng nhướn mi , hôn lên mặt hấn , cười ôn nhu hỏi : “ Tỉnh rồi , đói bụng không ?? “

. Hấn ngao ngawn gật đầu , ngồi dậy nhìn vết hôn nhân đầy người vì hôm qua được nàng yêu thương thì đỏ mặt nhanh chóng xuống mặc quần áo vì thân thể đã được nàng rửa sạch rồi nhưng thấy ánh mắt quá mức nóng bỏng của nàng , hấn lúng túng mặc y phục gần nửa canh giờ mới xong .

. Nàng nhìn hấn bộ dáng lúng túng mặc y phục thì khoé miệng không nhịn được nhếch lên quả thật hấn rất đáng yêu mà . Nàng cũng buông chân xuống lộ ra dáng người hoàn mỹ làm cho hấn dù đã nhìn một lần rồi nhưng vẫn không nhịn được si ngốc mà nhìn . Nàng cười vừa lòng chậm rãi mặc y phục .

. Một đàn tiểu thị đem đồ ăn tiến vào để lên bàn sau đó những người hướng Dạ Vũ Mặc cười mờ ám rồi tự động lui ra ngoài , hấn không ngốc hiển nhiên hiểu nụ cười mờ ám của bọn họ nên mặt đỏ như tôm luộc trong rất đáng yêu .

. Nàng ngồi bên cạnh quan sát khuôn mặt biến hóa của hấn cười cười , nói : “ Chẳng ăn đi “ Sau đó gấp thức ăn vào chén của hấn .

. Hấn gật đầu bỏ qua sự xấu hổ bắt đầu ăn thức ăn nàng gấp cho , thế là hình thành một người ăn một người gấp lâu lâu hấn sẽ dứt cho nàng thức ăn rất nhanh đã xử lí xong một bàn thức ăn .

. Một tiếng gõ cửa phá vỡ bầu không khí ấm áp của bọn họ khiến nàng nhú mi nhưng vẫn nói : “ Vào đi “

. Tiểu Vân tiến vào , nhìn sắc mặt chủ tử nhà mình đã biết mình gõ cửa không đúng lúc nhưng vẫn nói : “ Vương gia , Dạ Lam tiểu thư đến tìm ngài nói có người nàng dẫn đến nói muốn tìm người “

. Nàng nghe thế hơi khiêu mi , phát tay nói : “ Đưa bọn họ vào phòng khách chờ ta sẽ ra liền “

. Tiểu Vân cung kính gập đầu sau đó lui ra ngoài mồ hôi trên trán rơi quả thật không phải dọa người bình thường .

. Nàng vừa bước đến phòng khách một bóng trắng đã nhào đến ôm nàng làm cả Dạ Vũ Mặc giật mình sau đó mùi giấm chua bay nồng nặc

“ Thiên “ Nàng nhú mi tính đẩy cái bóng trắng đeo trên người mình ra nhưng khi nghe tiếng kêu quen thuộc thì khựng lại , nhìn bóng trắng trong lòng , giọng mang theo sự không thể tin được nhẹ giọng nghi ngờ gọi : “ Hân Hân ?? “

. Dạ Vũ Mặc nhìn chằm chằm vào 2 người đang ôm nhau thì toàn thân tản ra vị chua nồng nặc nhưng lại nhiều hơn là đau lòng vì hấn biết thể chủ 5 phu 7 thị là bình thường nhưng vừa cưới hấn mà lại ôm một nam nhân khác quả thật đáng giận mà . Nhưng cũng không chạy đi mà chỉ đứng im lặng .

. Dạ Lam nhìn 2 người ôm nhau thì một cảm giác muốn cướp Sở Hàn từ trong tay nàng đang giằng co với lí trí khi nhìn qua thì thấy đệ mình thương yêu thì lấy lại bình tĩnh cùng đau lòng đi đến Dạ Vũ Mặc vỗ vai an ủi hấn cũng im lặng mà nhìn .

. Sở Hàn ngẩng mặt lên khuôn mặt tuyệt sắc giống nàng tới 5 phần hiện ra nhưng lại mang không bằng lãnh như nàng , mắt phượng đắm lệ chọc người thương tiếc , nói : “ Thiên , em xin lỗi là em xấu xa phụ lòng thương yêu của chị dành cho em , di vật của mẹ trước khi mất em đã đọc , em xin lỗi ... Xin lỗi “ giọng nói nghẹn ngào cùng thương tâm .

. Nàng nghe thế thì nở nụ cười ôn nhu lấy ra khăn tay lau lệ cho Sở Hàn an ủi : “ Hân Hân , ta không trách ngươi , cũng nhờ ngươi mà ta có ngày hôm nay mà không phải sao ?? Ngoan đừng khóc nữa “

. Sở Hàn nghe thế nở nụ cười rức rờ như nắng xuân , gật đầu : “ Thiên , cảm ơn chị “ sau đó tiến vào ôm lấy người chị mà từ nhỏ yêu thương mình . Cũng may trong phòng chỉ có 4 người không thôi cảnh này chắc chắn sẽ làm bọn hạ nhân trợn mắt há mồm khi thấy chủ tử bọn họ không những cười mà còn ôn nhu như nước nữa chứ , quả thật rất dọa người mà.

. Nàng vuốt ve tóc Sở Hàn , mắt phượng tràn ngập yêu thương tuy nàng đã từng rất giận hấn nhưng nhìn em mình yêu thương từ nhỏ không những hiểu chuyện xin lỗi mình mà còn khóc trong lòng nàng , quả thật tức giận không còn một mảnh rồi , nhớ trực ra còn tiểu phụ lang nhà mình , vội xoay qua nhìn

thì, ách, xung quanh Dạ Vũ Mặc tản đầy mùi giấm chua, khuôn mặt đầy vẻ bi thương cùng thống khổ, nàng đau lòng muốn chạy đến ôm hân mà an ủi nhưng không nỡ đẩy Sở Hàn nên nhẹ giọng nói với Sở Hàn: “Hân Hân, ta giới thiệu phu lang của ta cho ngươi”

Nàng buông Sở Hàn ra đi đến ôm lấy phu lang mình, vỗ lưng hân an ủi: “Mặc, ngươi đừng hiểu lầm đây là đệ đệ ruột của ta a”

. Sở Hàn đi theo nàng, đánh giá người còn lại trong phòng, ừm, tuy không xinh đẹp nhưng chị thích là được, cười nói: “Nhĩ hảo, ta là Sở Hàn là em.. À đệ đệ của Thiên, xin ra mắt phu tâu”

. Dạ Vũ Mặc trong lòng nàng nghe thế cười vui vẻ, ngại ngùng nói: “Hảo, ngươi là đệ Thiên mà ta cứ tưởng...” “Là tình nhân, câu sau không nói ra nhưng ai cũng hiểu ý.”

. Dạ Lam nghe là đệ đệ thì không biết sau dâng lên cảm giác vui mừng mà cả nàng ta cũng thấy kì quái, không lẽ mình thích hân, ý nghĩ vừa xẹt qua nàng ta trực tiếp ngắt người, từ nhỏ đến lớn quả thật lần đầu tiên thích một người quả thật làm cho nàng ta không biết làm sao.

Đang lúc Dạ Lam rối bời thì Sở Hàn lên tiếng: “Đúng rồi, Dạ Tiểu Thư cảm ơn ngươi” sau đó nở một nụ cười ngọt ngào đầy cảm kích.

. Dạ Lam nhìn đến ngây người, bắt gấc gật đầu.

. Nàng nhìn 2 người bọn họ như thấy lại lần đầu nhìn thấy Dạ Vũ Mặc tuy không quá như Dạ Lam nhưng không khác mấy, không khỏi cảm thấy buồn cười nhưng nàng sẽ không giao hân cho Dạ Lam trừ khi nàng ta tự hướng hân cầu hôn và hân đồng ý cái đã giờ để cả 2 tự tìm hiểu tốt hơn. Nghĩ thế liền nói: “Hân Hân, ta có chuyện riêng muốn nói với ngươi theo ta đến thư phòng” chỉ có trước mặt Dạ Vũ Mặc và Sở Hàn nàng mới lộ ra bộ mặt ôn nhu như nước thôi.

. Sở Hàn nghe thế hiểu ý nàng gật đầu.

. Nàng nhìn Dạ Vũ Mặc, nhu tình nói: “Mặc, ta với Hân Hân có chuyện riêng cần nói, chàng ở đây tiếp đãi tỷ tỷ chàng đi, ta sẽ quay lại liền” Xoay qua Dạ Lam tuy không ôn nhu nhưng cũng không trưng ra bộ mặt băng lãnh, nói: “Dạ Tỷ Phu, ta có việc đi trước, xin lỗi đã thất lễ”

. Dạ Lam nghe lời nói khách khí còn xin lỗi mình thì thụ sủng nhược kinh, trả lời: “Không sao, Tiêu Dao Vương cứ đi đi”

. Nàng gật đầu cùng Sở Hàn đi ra phòng khách bước đến Thư Phòng của nàng bắt đầu hỏi chuyện Sở Hàn vì sao xuyên qua đây.

. Còn 2 người Dạ Lam và Dạ Vũ Mặc, Dạ Vũ Mặc lên tiếng trước: “Tỷ tỷ ngươi thích Đệ đệ của Thiên là Sở Hàn đó sau??” “Hân đối với tỷ tỷ mình rất hiểu biết nên nhìn tỷ tỷ mình nhìn say đắm Sở Hàn là cũng đủ hiểu rồi.”

. Dạ Lam nhìn hân cũng không phản bác nói: “Tỷ lần đầu thích một người mà còn mới quen biết thôi quả thật không biết làm sao??” “nói xong nàng ta thờ dài một hơi bước đến bàn ngồi xuống uống trà.”

. Dạ Vũ Mặc nghe tỷ mình thừa nhận thì vui mừng cũng đi đến bàn ngồi gần Dạ Lam, nghĩ nghĩ nói: “Đệ và Thiên thật ra thì cũng mới gặp nhau lần đầu ở Hoa Viên thôi”

. Dạ Lam nghe thế khoe miệng run rẩy, nói: “Không lẽ mới lần gặp đầu tiên mà đã đưa vật đính ước rồi, quả thật rất dọa người a”

. Dạ Vũ Mặc cười cười nói: “Là nhất kiến chung tình trong truyền thuyết đó nha”

Cả 2 tỷ đệ ở trong phòng khách cười nói vui vẻ thì bên thư phòng thì không được như vậy.

. Nàng sắc mặt âm trầm nói: “Ngươi nói Tiêu Sở Trần đã biết ta còn sống và đang truy sát ta sao??”

. Sở Hàn vội nói: “Đúng vậy khi ta xuyên qua đã vô tình nghe được”

. Nàng cười lạnh, nói: “Hừ, đúng là tỷ tỷ tốt a, giết hại hoàng muội mình để lên ngôi nữ hoàng, không những thế còn phái người truy sát quả thật coi ta là quả hồng mèn a”

. Sở Hàn trầm mặc nói: “Ở nước Phượng Lăng là khác nước nên bọn họ đành tùy cơ hành động coi như khá an toàn đi, chúng ta nên đề phòng tốt hơn”

. Nàng cười cười gật đầu coi như đồng ý với ý kiến của hân, mình ngoài sáng bọn họ trong tối dù sao vẫn nên đề phòng.

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10

Tỷ đệ đang nói chuyện thì thấy nàng bước ra , Dạ Lam thấy nàng thì đứng lên hành lễ một cái nói : “ Tiêu Dao Vương , đã thất kính rồi ta hôm nay đến phủ là đưa đệ đệ ngươi tới và sẵn tiện nhìn xem đệ đệ ta thế nào nên đã tới tận đây , ta xin cáo từ mong người chăm sóc đệ ta thật tốt “ nói xong nàng ta cũng không quan sát bóng người mình thương thầm nhưng lại không thấy làm nàng ta hơi nhíu mi nhưng cũng không quên vì đệ mình cầu tình .

. Nàng nhìn nàng ta một cái cũng rất cảm động vì nàng ta yêu thương đệ mình nên khi thấy nàng ta tìm kiếm nàng liền có lòng tốt mà giải thích : “ Không sao , tỷ phụ quá khách khí rồi ta đây không nề trách khi tỷ đã quan tâm Vương Quân nhà ta và ta như đã hứa sẽ yêu thương hắn thật lòng , còn nữa Sở Hân đã được ta an bài trong Thiên An Viện mà nghỉ ngơi rồi “ Tay không quên kéo phu lang mình vào lòng .

. Dạ Lam nghe thế gật đầu hành lễ xoay người rời đi .

. Dạ Vũ Mặc bị nàng ôm cũng không phản kháng nhìn theo dáng tỷ mình rồi xoay qua tra khảo nàng : “ Ta chưa từng nghe nàng nói qua là có đệ đệ nha “

. Nàng lấy tay vuốt tóc hắn , cười sùng nịch nói : “ Đó là đệ đệ thất lạc nhiều năm của ta không ngờ bây giờ ta và hắn gặp lại nếu không nhờ giọng nói cùng khuôn mặt giống ta 5 phần ta sẽ không nhận ra “ nàng mặt không đổi sắc mà nói dối tuy nhiên lại đúng được mấy phần xem như tạm chấp nhận được .

. Dạ Vũ Mặc nhìn nàng không giống nói dối nên không hỏi nữa mà quàng lấy cổ nàng cười tươi nói : “ Chúng ta đi Hoa viên chơi đi ta muốn nghe nàng đàn nha “

. Nàng buồn cười nhìn hắn , hôn lên mặt hắn một cái , cung chiều nói : “ Được , ta đàn cho chàng nghe “ sau đó kêu Tiêu Vân vào dọn đồ gì đó .

. Khi cả bước ra tới Hoa viên phủ thì đã có sẵn bàn thức ăn và 2 người tiểu thị chờ sẵn , vì nàng không thích ngắm hoa nên chỉ có một cây anh đào được trồng nên khá thoáng đãng dưới tán cây anh đào còn có một cái bàn để cây cầm màu tím cực kì xinh đẹp .

. Khi thấy nàng và hắn đi tới thì 2 tiểu thị nhún người hành lễ rồi quay đi sau đó đem một đĩa trái cây nhìn nàng thấy nàng phát tay thì xoay người rời đi .

. Nàng đỡ hắn ngồi trên ghế còn tự mình xoay đến ngồi trước cây đàn cười hướng hắn hỏi : “ Chàng muốn nghe bài gì ?? “

. Dạ Vũ Mặc nghĩ nghĩ rồi nói ra : “ Điệp Tỳ Khúc “

. Nàng tuy là người xuyên nhưng từ nhỏ đã cảm kĩ thi họa đều tinh thông nên bài này không làm khó được nàng , bắt đầu đặt bàn tay trắng nõn của mình lên cây đàn tím càng thêm nổi bật làn da của nàng cùng những đốt xương tay thon dài , nàng bắt đầu đàn .

. Dưới cây anh đào một nữ tử vận thân tử y cực kì xinh đẹp đang đàn trên một cây đàn màu tím càng tôn lên làn da trắng nõn của nàng , đôi mắt ngày thường băng lãnh nay lại được thay thế bằng sự nhu tình , hoa đào từ từ rơi xuống tạo thêm khung cảnh càng thêm thập phần động lòng người làm Dạ Vũ Mặc nhìn đến si ngốc cả trái nho bỏ vào miệng cũng không quản nhai .

. Tiếng đàn êm tai làm Dạ Vũ Mặc từ từ khép hờ mắt mà nghe đến khi tiếng đàn đã dừng mà hắn vẫn chưa hay biết .

. Nàng buồn cười buông đàn ra tiến lên ôm hắn làm hắn đang từ trong mộng mà giật mình tỉnh lại , nàng sùng nịch cười nói : “ Ta đã đàn xong rồi mà chàng thả hồn đi đâu vậy , thật làm ta thương tâm nha “ nói xong còn giả bộ bày ra vẻ mặt thương tâm .

. Hắn vội vàng giải thích : “ Ách , không .. Không phải tại nàng đàn hay quá nên làm ta .. “ hắn lúng túng không biết giải thích thế nào cho đúng .

. Nhìn bộ dáng lúng túng của hắn thì ôm hắn càng chặt hơn , vừa nói vừa thổi khí vào tay hắn nói : “ Vậy chàng thương cho ta đi “

. Hắn bị khí nóng thổi vào thì rung mình một cái khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên , xoay qua ôm cổ nàng lấy môi nhỏ của mình áp lên môi của nàng .

. Nàng ý cười đầy mặt cay răng hắn ra bắt đầu công chiếm khoang miệng nhỏ của hắn bừa bãi càng quết , rồi bá đạo mút lấy lúc lại ôn nhu đến khi khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn vì bị thiếu dưỡng khí đỏ lên nàng mới tách ra kéo theo một luồng chỉ bạc .

. Hắn suyền khí tựa vào nàng thở từ từ , nàng vỗ lưng giúp hắn thuận khí , khung cảnh quả thật rất ấm áp .

Bạn đang đọc truyện *Khi Tổng Tài Xuyên Qua Thành Nữ: Trùm Sủng Tiểu Phu Lang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).